

ת"פ 47610/06/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 47610-06-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
פלוני
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; והטרדה במתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982. בהתאם לעובדות כתב האישום במועדים הרלוונטיים היו הנאשם ורעייתו פרודים כשלושה חודשים. ביום 9.6.23 הגיע הנאשם לבית הורי המתלוננת ואיים עליה בכך שאמר לה כי "ירצח אותה אם היא תכיר מישהו". ביום 11.6.23 שלח הנאשם הודעה קולית לטלפון של אחות המתלוננת ובה איים עליה בכך שאמר לה "תגידי לה שאני אוהב אותה תגידי לה שהתגעעתי אליה ותגידי לה שתדבר איתי בדחיפות לפני שאתעצבן ואעשה משהו מפחיד מאוד. אני לא מאיים אני עושה...". בהמשך, בין התאריכים 3.6.23-11.6.23 התקשר הנאשם ושלח הודעות למתלוננת בתכיפות ובכמות כמפורט בכתב האישום. ביום 11.6.23 הגיע הנאשם לבית הורי המתלוננת כשהוא רכוב על סוס והתיישב בחצר הבית. כאשר ביקש אבי המתלוננת שיעזוב את המקום, סירב ואמר שהוא מתכוון להגיע למקום מידי יום. לאור כך הוזמנה משטרה למקום ובחיפוש בתיקו נמצאה סכין שאורך להבה כ-9 ס"מ.

2. להשלמת התמונה יצוין שהודאת הנאשם באה בעקבות הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום, אך לא הושגה הסכמה עונשית

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. אשת הנאשם - המתלוננת, העידה לעונש וטענה כי סלחה לו ומעוניינת שישוחרר על מנת שיוכלו לחזור לחיות יחדיו. כן ציינה שאינה חוששת ממנו. אבי המתלוננת ביקש אף הוא את שחרור הנאשם והדגיש שהם כלל לא התלוננו ואחיה מסר כי "אנחנו רוצים שהם ימשיכו יחד".

4. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. בטיעונה הדגישה את חומרת העבירות וטענה כי יש "לקרוא בין השורות" ולהבין את חומרת האירועים. נטען כי מדובר באדם קנאי לאשתו שאינו מוכן להשלים עם פרידתו ממנה ואין בכך שכוונתם לשוב לחיות ביחד למנוע את המסוכנות שכן הנאשם לא עבר טיפול ואין ערובה ששוב לא תתעורר בעיה בחיי הנישואין של השניים. לאור כך טענה המאשימה שמתחם הענישה נע בין 16 חודשי מאסר ועד 32 חודשי מאסר וביקשה להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וענישה נלוות.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירות מילוליות בלבד וביחס להחזקת הסכין נטען שהיא הייתה בתיקו ולא נעשה בה שימוש, כמו גם שהוא המתין לבוא השוטרים ללא הפגנת אלימות כלשהי. ביחס לריבוי השיחות נטען שמדובר ב-95 שיחות והודעות בתקופה של עשרה ימים כך שאין מדובר באירוע ברמת חומרה כפי שניתן למצוא לא אחת בתיקים מסוג זה. כן נטען שמדובר בבני זוג הנשואים חמש שנים וחצי אשר חוו קשיים רפואיים שיש לקוות שיפתרו. עוד נטען שעברו של הנאשם נקי, זהו אירוע ראשון מסוגו ובני הזוג מעוניינים לשקם את חייהם. בהקשר זה טען הסנגור כי ההליך הפלילי הרתיע את הנאשם שמצא עצמו עצור לראשונה בחייו וכי המתלוננת טענה שאינה חוששת ממנו ואף בני משפחתה ביקשו לאפשר להם לשקם את חייהם. לאור כל זאת ביקש הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

6. הנאשם הביע צער על המעשים, ביקש את סליחת רעייתו ומסר שהוא מבקש חיים שקטים בצדה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. המאשימה טענה למתחם עונש אחד לכלל העבירות ודומה שכך אף ביקשה ההגנה לראות הדברים. עמדה זו מקובלת עלי ויש לראות את מכלול המעשים והעבירות שביצע הנאשם כאירוע אחד, וזאת על-פי מבחן הקשר ההדוק(ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

8. הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בפגיעה בשלוות הנפש, בביטחון האישי ובאוטונומיה של הפרט - המתלוננת ובני משפחתה. מידת הפגיעה אינה קלה, וזאת לאור מהות האיומים והעובדה שהושמעו אף באוזני האחות. כמו כן, הדברים עלולים היו להסלים ולהוביל לתוצאות קשות שעה שהרקע לאירועים הוא עמדה המבטאת רכושנות כלפי בת הזוג וסירוב להשלים עם רצונה להיפרד.

9. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי האיומים שהשמיע הנאשם חמורים ומבטאים קנאה ורכושנות כלפי רעייתו. האיומים הושמעו אף בפני אחות המתלוננת ויש בכך ללמד על היעדר עכבות. הנאשם אף הגיע לבית הוריה כשהוא מחזיק סכין בתיקו וסירב לעזוב את המקום. אמנם, לא נעשה שימוש בסכין והנאשם המתין לשוטרים ללא גילויי אלימות, ואולם החזקתה בסיטואציה זו מלמדת על פוטנציאל נזק ממשי והדברים ברורים.

10. מדיניות הענישה במקרים דומים נעה על פני משרעת רחבה וזאת בין ענישה שיקומית (או צופה פני עתיד),

לבין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. עם זאת אציין שבית המשפט העליון "שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצוע עבירות אלימות במשפחה, ובפרט עבירות אלימות המופנות כלפי בת זוג, שמא תחילתה של אלימות זו סופה בתוצאה טראגית של ממש" (רע"פ 8144/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.12.2021)). להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 637/21 **מרדכי הרמן נ' מדינת ישראל** (25.2.2021), בו נידון נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות איומים כלפי גרושתו למאסר מותנה, התחייבות וקנס. הנאשם במקרה זה היה מבוגר ללא עבר פלילי ולא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו; רע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי גרושתו ועורך דינה, תוך שהוא מנבל את פיו בגסויות ואיומים כלפי השופט שדן בעניינו בבית המשפט לענייני משפחה. הנאשם כבן 60, עברו היה ישן ומצבו הבריאותי היה רעוע והוא נידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 24951-11-21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (09.01.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים על בת זוג והחזקת סכין ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. לנאשם היה עבר פלילי והוא קיבל אחריות רק לאחר עדות המתלוננת; עפ"ג 68260-05-18 **מדינת ישראל נ' גולן שיטרית** (20.9.2018), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות איומים על בת זוג והדחה בחקירה לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ 455-10-20 **מדינת ישראל נ' ח'ליליה** (16.1.2022), בו נידון נאשם למאסר מותנה ושל"צ בגין איומים על בת זוג. במקרה זה עברו פלילי של הנאשם היה נקי.

ביחס לעבירת החזקת סכין אפנה לפסק הדין הבאים: רע"פ 1297/22 **דניאל ממון נ' מדינת ישראל** (1.3.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין שהייתה תלויה על מכנסיו. נקבע כי המתחם נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועל הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור שהגיש נדחו; רע"פ 3059/22 **מוחמד אבו עלי נ' מדינת ישראל** (6.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת החזקת סכין בטיילת ונידון לארבעה חודשי מאסר על תנאי וקנס.

11. לאור כך אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו (המהוות אירוע אחד) נע בין מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בצירוף ענישה נלוות.

קביעת עונשו של הנאשם

12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר ביטאה קבלת אחריות וכן הביאה לחיסכון בצורך בעדות המתלוננת ובני משפחה. הבאתי עוד בחשבון את גילו של הנאשם ואת העבר הנקי. בנוסף, הבאתי בחשבון את דבריו בפני אשר ביטאו חרטה והפנת הפסול וכן נתתי דעתי לרצונם של בני הזוג לשוב לחיים משותפים ולעמדת בני משפחת המתלוננת.

13. בצד זאת, נתתי משקל לא מבוטל לעובדה שהנאשם לא עבר טיפול כלשהו. אכן, העובדה שהנאשם עצור הקשתה על יכולתו לעבור טיפול והדברים ברורים ואולם, התוצאה היא שהנאשם ישוב להתגורר עם רעייתו כאשר הוא לא עבר כל הליך טיפולי להפחתת מסוכנותו ומשכך לא יהיה בעל כלים אפקטיביים להתמודד עם קשיים שאפשר שיצופו

במהלך החיים המשותפים. לאור כל זאת, נדרשת ענישה המבטאת את עקרון ההלימה והצורך בהרתעה. בעניין זה ציין בית המשפט העליון לאחרונה כי:

"ניסיון החיים מלמד שכאשר גבר נוהג באלימות כלפי בת-זוגו בהווה או בעבר, אירועי אלימות ברף הנמוך יכולים להוות סמן מקדים לאירוע אלימות חמור שעלול להגיע עד כדי רצח. כאשר מדובר במספר אירועי אלימות או איומים חוזרים ונשנים - חשש זה גובר; ... את תרחיש האימים שאנו רואים מתממש פעם אחר פעם - יש לגדוע באיבו. אל לנו לבכר את הצד האלים ושיקולי שיקומו אלא את קורבן האלימות ושלמות גופו, כמו גם שיקולי גמול והרתעה. נדרש אפוא ליישם מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג" (רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.2023))

14. עונשו של הנאשם אמור אפוא להיגזר שלא בתחתית מתחם הענישה וזאת חרף העבר הנקי וההודאה, אלא קרוב לגבולו העליון של השליש הראשון (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker (18.5.2023), פסקה 9).

15. לאור כך אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים וזאת החל מיום 11.6.23

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים כל עבירת אלימות (לרבות איום) בן כלפי זוג, או עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ט אב תשפ"ג, 06 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.